

en meget hurtig og handlekraftig mand, og det er jeg selvfølgelig i og for sig taknemlig for.

Jeg er tidligere under behandlingen af, jeg tror faktisk, det var det med svinetransporterne, kommet til at give udtryk for, at jeg godt kunne forstå, at ministeren indimellem skulle have lidt tid til at udføre sit arbejde, og der fik jeg jo det meste af den anden opposition på nakken. Så jeg vil ikke give udtryk for nogen forståelse for, at det skal tage et år at nedsætte sådan en arbejdsgruppe, men bare sige, at når det nu er sket, er det jo godt, og at hvis det, at det først sker nu, kan give anledning til, at Enhedslisten kan få lidt af æren for det, er det jo også godt. Og det kan jeg jo så rolig sige, fordi andre har nævnt det, så lad os bare tage det med.

Men jeg synes, det er positivt, og jeg synes også, det er meget fornuftigt, at man får nedsat en sådan arbejdsgruppe. Jeg kan da forsikre ministeren for, at ligesom andre har givet udtryk for, at de vil følge med i, hvor hurtigt det skrider frem med arbejdet, så vil vi også gøre det fra Enhedslistens side. Og vi vil da selvfølgelig også, hvis vi synes, det tager for lang tid, vende tilbage med både forespørgselsdebatter, § 20-spørgsmål og for den sags skyld også nye beslutningsforslag. Den tidligere sag, vi har haft i dag, viste jo, at der kan bruges alle mulige metoder til at få sat tempo på det. Så det vil vi selvfølgelig gøre.

Den modtagelse, forslaget fik fra de forskellige partier, var jo i al væsentlighed positiv. Jeg må indrømme, at det lød til, at hr. Jens Kirk nok ville få svært ved at støtte et lovforslag på det her område, næsten uanset om det kom fra regeringen eller ej. Men mon ikke, at det alligevel ender med, ligesom det gjorde under et tidligere punkt i dag, at Venstre godt kan finde sine egne ben, hvis der i øvrigt er enighed i Folketinget om det.

Jeg tror i hvert fald ikke, at Venstre under den nuværende regering har tænkt sig at slå sig op på sådan at være et oppositionsparti på dyrevelfærdsområdet. Men selvfølgelig er det i og for sig meget rart, når hr. Jens Kirk giver udtryk for de synspunkter og de bekymringer, han har, for så har man jo ligesom hørt, hvad dansk landbrug kunne finde på at skrive og sige, når de skal reagere på de her ting.

Ellers synes jeg jo, at det mest var positive reaktioner, sådan at forstå, at der i hvert fald er flertal for, at der skal være en lovregulering af kvægs vilkår, og at der er en forståelse af, at det er nødvendigt. Der var også enighed om, at det forslag, vi har fremsat, i hvert fald på en række

områder modsvarer nogle af de ting, der kom fra Det Dyreetiske Råd, og også modsvarer nogle af de behov, der nok er.

Udgangspunktet for vores forslag er jo sådan set det, at vi synes, at vi måske har forsømt her i Folketinget – også andre steder – at beskæftige os med kvægs dyrevelfærdsmæssige forhold. Der har været ekstremt meget fokus på transport af svin, og der har også været enormt meget fokus på svins vilkår, uden at det i øvrigt har ført til tilfredsstillende forhold, men vi synes også, at det kunne være passende at fremhæve kvægområdet.

KL 17.15

Det er jo sådan, at hvis man kigger på den strukturudvikling, der er i landbruget, hvor størrelsen på kvægbesætninger, især når man snakker om malkekøer, vokser meget, kan man se, at der faktisk også sker det, at der er en mindre andel af køerne, der rent faktisk kommer på græs. Det synes vi sådan set er en utilfredsstillende udvikling.

Jeg vil da ikke afvise, at vi også i fremtiden skal have en udvikling på landbrugsområdet, som fører til, at man får større besætninger, men jeg vil bestemt afvise, at vi skal have større besætninger, hvis det betyder, at man ikke er i stand til f.eks. at gennemføre et forslag om, at køer skal have mulighed for at komme på græs, hvis den undersøgelse, som nu skal laves, bekræfter det, vi indtil nu ved, nemlig at det er bedst for dyrevelfærden.

For det er jo sådan, at de undersøgelser, der findes på området indtil nu, tyder på, at det, at køer kommer på græs, får mulighed for afgræsning, er en dyrevelfærdsmæssig fordel, og der findes endnu ikke undersøgelser, der viser, at man skulle kunne opnå tilsvarende resultater med løsdriftsstalde. Det må vi selvfølgelig vende tilbage til, når der kommer et resultat af den her undersøgelse, men vores udgangspunkt er altså, at den strukturudvikling, der skal være i landbruget, må tage hensyn til og tage udgangspunkt i, at vi også kan sikre den bedst mulige dyrevelfærd. Om det så får nogen betydning for, hvor store besætningerne kan være, er jo en anden problemstilling, som vi må se på efter det.

Når vi har valgt at fremsætte det her konkrete forslag, som nogle har sagt sådan set kun er et delelement i hele spørgsmålet om kvægs velfærd – det fremgår jo også af den grundige redegørelse, der er kommet fra Det Dyreetiske Råd – er det jo, fordi det er et område, hvor der faktisk findes nogle konkrete erfaringer. Altså, man har